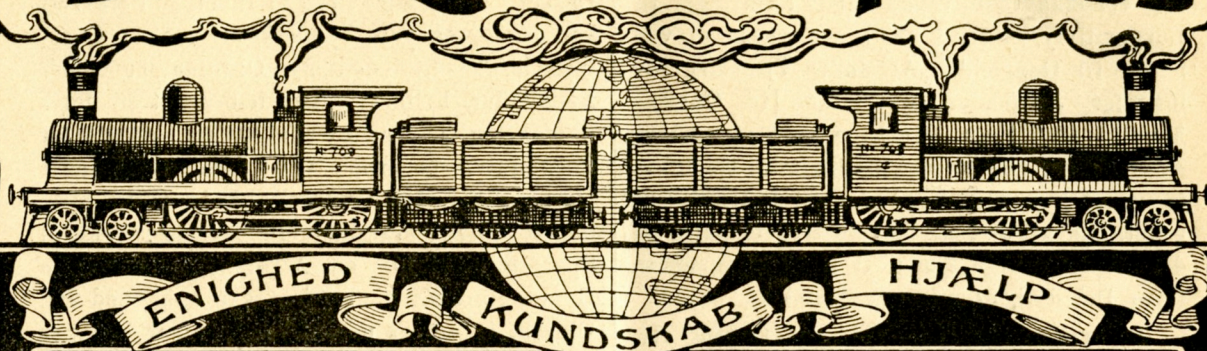

DANSK LOKOMOTIVTIDENDE

ORGAN FOR DANSK LOKOMOTIVFØRER OG LOKOMOTIVFYRBØDER-FORENING.

Redaktør: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Nr. 8.

15. April 1904.

4. Aarg.

Organisationens Arbejde.

Fra Direktøren for Maskinafdelingen har vi modtaget følgende Skrivelse angaaende Rangeringsgodtgørelse:

I Anledning af Foreningens Skrivelse af 22. Februar d. A., hvori ansøges om, at der maa blive udbetalt Lokomotivpersonalet Godtgørelse for Rangering fra det Tidspunkt, da Maskinen forlader Remisen og indtil den atter afleveres i Remisen, meddeles, at jeg ikke ser mig i Stand til at fravige det Standpunkt, at Rangeringsgodtgørelse kun betales for den Tid, i hvilken der virkelig udføres Rangeringstjeneste, og at det derfor maa have sit Forblivende ved den nuværende Ordning.

Da jeg imidlertid har bragt i Erfaring, at Sagen formentlig navnlig er bleven rejst af Hensyn til, at Rangermaskinerne paa Københavns Godsbanegaard jævnlig have maattet holde i forholdsvis lang Tid ved Maskinafdelingens Sporgrænse, har jeg anmodet Maskininspektøren i København om at søge dette Forhold forandret, ligesom jeg har anmodet samtlige Maskininspektører om at have deres Opmærksomhed henledet paa, at Maskinerne ikke opholdes længere Tid end absolut nødvendigt ved Maskinafdelingens Sporgrænser paa Stationerne.

Busse.

Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening.
Hr. Lokomotivfører Chr. Christensen,
Esbjerg.

Lokomotivpersonalets, specielt Lokomotivfyrbødernes, sociale Stilling.

Hr. Ohlsen gør mig den Ære i det sidste Numer af Lokomotivtidende at vie min sidste Artikel i Bladet endnu et Par Ord, endskønt jeg troede Debatten sluttet fra hans Side. Han finder sig ikke foranlediget til at imødegaa mig, naar undtages min skildrede Sammenligning mellem de to nærmere betegnede Stillinger. Jeg maa derfor antage, at min Opfattelse af Hr. Ohlsens Mening med Benævnelsen var rigtig, og jeg haaber, at han er kommen til bedre Erkendelse. Hr. Ohlsen mente, jeg skulde have glemt de Kundskaber, der fordres til Maskinassistentstillingens Indehavere. Det har jeg nu ikke. Jeg ved meget godt, at nutildags læser de fleste til Maskinisteksamen, medens de er Læredrenge (et Kursus koster, saa vidt jeg mindes, ca. 100 Kr.). Men mener Hr. Ohlsen ikke at besidde de fornødne Kundskaber (bortset fra hans journalistiske) til at bære Benævnelsen Lokomotivassistent, saa er det jo beklageligt for hans Vedkommende, thi vor ærede Hovedbestyrelse og D. L. og L. F.s Medlemmer maa jo dog ogsaa have forment, at vi alle ved vore praktiske Erfaringer staar paa Højde med Maskiniststillingen, da der ved Andragendet om Eksamens Indførelse er blevet forlangt, at Maskinisteksamen maa være »Lavmaalet« for

vordende Lokomotivmænds Kundskaber; der kan vel ikke vedblivende stilles Fordringer til Lokomotivfyrbøderne uden saa ogsaa at yde noget til Gengæld. At andre Tjenestegrene indenfor Jernbaneetaten efter Hr. Ohlsens Mening med Haan skulde se paa et saadant Andragende, skulde ikke undre mig, thi vi har jo været og er stadig Vidne til Bestræbelser i Retning af at gøre Lokomotivpersonalet til det mindst mulige, men at Hr. Ohlsen ogsaa tager Del deri, er mig uforstaaeligt.

Forøvrigt har jeg aldrig betragtet Hr. Peter Simples Artikel som et Forsvar for min, Forsvaret var jo nærmest for et Forslag, som var indleveret til Generalforsamlingen, lige saa lidt som jeg har villet forsvare, at Benævnelsen kun skulde gælde de eksaminerede Lokomotivfyrbødere. Med Hensyn til Slagterifyrbøderstillingens Indehaveres Ret til at benævnes Assistent skal jeg kun sige: For min Skyld ingen Allarm, hvis de tror at kunne opnaa noget derved hos deres private Arbejdsgivere, men jeg betvivler, at Maskinmesteforeningen derfor vilde optage dem som Medlemmer, lige saa lidt som D. L. og L. F. vilde optage som Medlem en Mand, der f. Eks. kører en Damptrømlø, selv om Vedkommende havde Certifikat som Kedelpasser, da der til disse Medlemmers Stillinger stilles Fordringer om fagudlærte, altsaa maskinuddannede Folk, hvilket Hr. Ohlsen vel ogsaa mener er rigtigst og nødvendigt.

Hr. Ohlsen lader ved sit sidste Indlæg formode, at han sætter sin egen Stilling lavere end en Slagterifyrbøders, hvad han vel ikke mener den er. Jeg vil da ikke haabe, at han skulde være kommen for Skade at have spist af Kurvens Indhold af forgiftede Boller fra Godsbanegaardens Marketenderi. Jeg formener, at vi kunde have opnaaet større Fordele ved vore Lønbehandlinger i Rigsdagen, hvis vi havde haft Benævnelsen »Assistent«. Jeg anerkender fuldt ud vore Overordnedes Interesse for deres Personales Velfærd, men det er dog indirekte Befolkningen — gennem deres respektive Repræsentanter i Rigsdagen —, som fastsætter vore Vilkaar. Vi har tidligere set Eksempel paa, at en Minister ikke vidste, hvad en Lokomotivfyrbøders Stilling var, og jeg er tilbøjelig til at tro, at mange Rigsdagsmedlemmer har sammenlignet os med Fyr-

bøderen paa deres Andelsmejerier eller Tærskværker derhjemme paa Landet. Forøvrigt kan jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at Overfyrbøderne efter den ny Ordning benævnes Assisterter, hvilket jo kun har været til deres Fordel, og jeg er overbevist om, at det for Lokomotivfyrbøderne ved flere Lejligheder kunde gavne dem, hvis de havde en til Stillingen mere svarende Benævnelse. Fordi Spørgsmaalet fik en Afgørelse paa denne Generalforsamling, er jeg ikke enig med Hr. Ohlsen, at det er ude af Verden; der kommer flere Generalforsamlinger, hvor der muligvis bliver levnet mere Tid til Behandling end paa den sidste, og Meningerne var jo ret delte. Jeg foretrækker at behandle Spørgsmaalet her paa Jorden som det mest praktiske, og der vilde det berolige min Samvittighed endnu mere, om Hr. Ohlsen kunde komme til at erkende, at Benævnelsen var den rigtigste og bedste for Lokomotivfyrbøderne. Hvis jeg skulde komme i St. Peters Have, saa kan jeg dog ikke forklare Hr. Ohlsen, hvorledes det da staar sig med min Samvittighedsro, da jeg vel næppe træffer ham der.

Til Slut kun dette: Ogsaa jeg har faaet den Opfattelse, at Hr. Ohlsen skulde være Køberen af de tre smukke Snore, endskønt han hader al Slags Dekoration. Det kunde være interessant at faa oplyst, om det virkelig var Tilfældet.

A. E. J.

Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg.

Fællesudvalget aholdt Møde Fredag den 8. April d. A. Kl. 8 Em. i Jernbanehjemmet, København, med følgende

Dagsorden:

1. Enkepensionssagen.
2. Statsbanepersonalets Skattepligt.
3. Personalets retslige Stilling.
4. Efterretningssager.

Samtlige Udvalgsmedlemmer havde givet Møde.

Efter Indbydelse havde Hr. Assistent Svendsen, Horsens, givet Møde og indledede Punkt 1 paa Dagsordenen.

Punkt 1. Det vedtoges at nedsætte et Udvalg, bestaaende af Assistent Johs. Petersen, Portør Chr. Nielsen og Lokomotivfyrbøder S. Klem, til at udarbejde Regler for en Enkepensionskasse, omfattende hele Personalet.

Punkt 2. Det vedtoges at rette en Henvendelse til Skattedepartementet specielt angaaende Jernbanepersonalets skattepligtige Indkomst som pensionsgivende Lønning samt Kørepenge.

Punkt 3. Det vedtoges at nedsætte et Udvalg, bestaaende af Assistent Vilh. Ohlsson, Pakmester P. D. Pedersen og Lokomotivfører L. Mauritzen.

Punkt 4. Efter Behandlingen af nogle Efterretningssager udspandt der sig en livlig Diskussion over Emnet »Personalets retslige Stilling«, der klart beviste, hvor brændende dette Spørgsmaals hensigtsmæssige Løsning omfattedes af alle de tilstedeværende Repræsentanter.

Nordisk Lokomotivmands-Forbund

Til Behandling paa den 5te nordiske Lokomotivmandskongres, der afholdes Fredag den 3. og Lørdag den 4. Juni 1904 i Stockholm, har man fra svensk Afdeling modtaget følgende Forslag:

1. Hvilke specielle Krav bør Forbundet opstille i Spørgsmaalet om Lokomotivførernes Kompetence?
2. Lokomotivpersonalets Søndagsfrihed.
3. Lokomotivpersonalets retslige Stilling.
4. Tjenestetiden pr. Dag eller pr. Maaned.
5. Pensionsalderen.
6. Ædruelighedsspørgsmaalet.
7. Valg af Præsident.

Dansk Afdeling har indgivet følgende Forslag til Lovændringer:

Forbundslovenes § 1: Efter »Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening« indsættes: »Danske Privatbaners Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening«.

§ 3. Mon. 2: Ordet »Forbundskasse« i 2. Linje ændres til »Kasse«; efter »for« udg.

Ordet »de«; Ordet »Foreninger« ændres til »Foreningerne«.

I 3. Linje udgaar Ordene »der er indtraadte i Forbundet«; i Stedet indsættes: »i hvert Land for sig«.

I samme § tilføjes som Mon. 7.: Om fornødent kan den samlede Forbundsbestyrelse med en betinget Majoritet af $\frac{2}{3}$ af det mødte Antal Stemmer bestemme, at de under Forbundet sorterende Kasser yder hinanden pekuniær Støtte.

§ 5. Mon. 2: 3., 4. og 5. Linje udgaar: Ordene »Kongressen, hvorved det første Omvalg af Formand finder Sted efter et Aars Forløb og af de ordinære Medlemmer efter to Aars Forløb«. I Stedet indsættes: »i hvert Land for sig«.

I 8. Linje udgaar Ordet »ligeledes«.

Samme §. Mon. 3: I 1. og 2. Linje udgaar Ordene »fordeler blandt sine Medlemmer de forskellige Funktioner: Formand«; i Stedet indsættes: »vælger selv sin Formand, Næstformand«; »Sekretærer« rettes til »Sekretær«.

§ 6., sidste Punktum: Ordene »De nyde et af Kongressen bestemt Honorar« udgaar.

Meddelelser til Afdelingerne.

Paa dertil given Anledning meddeles, at forinden de respektive Afdelingsbestyrelser indleder Underhandlinger med Foresatte i Foreningsanliggender, maa der til vedkommende Maskininspektør indleveres en Fortegnelse over Afdelingens Medlemmer samt Meddelelse om Afdelingsbestyrelsens Sammensætning.

Som Regel gælder, at Afdelingerne kan forhandle alle Sager, der kun vedrører den paagældende Afdelings Medlemmer, og som kan afgøres af de Herrer Maskininspektører, Lokomotivmestre og Lokomotivformænd.

Esbjerg, den 15. April 1904.

Chr. Christensen,
Formand.

Fællesbestyrelsesmøde.

Herved undlader man ikke at meddele, at

Forbundsbestyrelsens d. Afd. og D. L. og L. F.s Hovedbestyrelse holder Møde Torsdag den 21. April d. A. Kl. 10 Fm. paa Hotel »Columbus« i København med følgende

Dagsorden:

1. Friпас til Husholderske.
2. Anciennitetsberegning for Lokomotivfyrbødere.
3. Andragende om Maskinlæren til N. J. P. B.
4. Valg af Delegerede til Kongressen.
5. Samarbejde med D. P. L. og L. F. i Forbundssager.
6. Likvidationen.
7. Trykning af Love.
8. Ændring af Vogterhusenes Numre i Jylland-Fyn.
9. Hoved- og Forbundsbestyrelserne konstituerer sig.
10. Eventuelt.

Esbjerg, den 15. April 1904.

pp. **Chr. Christensen,**
Formand.

L. Mauritzen,
Sekretær.

En Forespørgsel.

I Lokomotivtidendes Nr. 7 d. A. ser jeg af Referatet fra Aalborg Afdeling, at Anskaffelsen af Maskinlæren har været omtalt. Derimod ser jeg intet i samme Blads Nr. 6, Referatet fra Generalforsamlingen, Punkt 3, Likvidationen med Privatbanernes Medlemmer for eller imod samme. Idet jeg holder mig til de hjemlige Enemærker, tillader jeg mig at forespørge den ærede Hovedbestyrelse eller hvem, der kan besvare Spørgsmaalet. Faar Lokomotivpersonalet her ved »Nordjyllands forenede Privatbaner« ikke udleveret Maskinlæren?

J. Jensen.

* * *

Naar den ærede Indsender ikke i Oversigt over Generalforsamlingen kan finde Maskinlæren omtalt, ligger dette formentlig i, at

Indsenderen har glemt at indsende Forslag desangaaende til Formanden inden Generalforsamlingen. Med Hensyn til Maskinlærens Anskaffelse til N. f. P.s Lokomotivpersonale henvises til tidligere atter og atter givne Svar.
R e d.

Etablissement „National“, Fredericia (Variete og Koncertlokale)

aabnede 2. Paaskedag sin Sæson med et ganske udmærket Program, hvoraf vi fremhæver det kendte og skattede Duettistpar »The Hilmers«, der med sine kvikke Sange og kostbare Kostymer i ganske særlig Grad tager Hovedparten af Bifaldet

En japansk Jonglør Tatsnoska Takachima fortjener Ros for sine forbausende sikre Præstationer. Frk. Gerda Lagstrøm forstaar med sin nydelige Stemme at tilegne sig Publikums Hyldest, særlig naar hun forsøger sig i det danske Sprog.

Endelig skal nævnes Rottfængerens fra Hameln, Sennor Albano, der, iført Ridderdragt, fremviser sine dresserede Rotter og Katte i skøn Forening.

Direktøren har særlig i Aar ofret betydeligt paa Salens Udsmykning.

Ved Henvendelse til Lokf. L. Mauritzen, Fredericia, kan Medlemmer af D. L. og L. F. erholde Billetter, gyldig til alle Hverdage.

R e d.

Enkepensionen.

En af de Sager, Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg har faaet overgivet til Behandling, nemlig Enkepensionssagen, har vakt en Del Røre blandt de allerede bestaaende saakaldte Enkekassers Medlemmer og navnlig blandt disse Kassers Bestyrelser. Vi tror at turde paastaa, at dette Røre skriver sig fra et Fejlsyn eller nogen Mangel paa Forstaelse af Grundreglerne for alt solidt Forsikringsvæsen, nemlig at en Forsikring skal kunne holdes gaaende ved Hjælp af Forsikringspræmierne og ikke, som det i de fleste eller saa godt som

i alle vore Enkekasser sker, ved Hjælp af ny Tilgang af Medlemmer.

Det nemlig, at en Kasse vil blive insolvent, saafremt Tilgangen af nye Medlemmer stærkt formindskes eller ophører, er et saa uholdbart Grundlag for Enkeforsørgelse, at man skylder de Mænd Tak, som har slaaet til Lyd for en Omordning af de bestaaende Forhold, saaledes at man paa Grundlag af solide Forsikringsberegninger kan føle sig overbevist om, at de Beløb, man gennem mange Aar har ofret for, at Enken kan føle sig i det mindste delvis pekuniært trøstet, ogsaa bærer den Rente, man selv har anset for Minimum, og som man gennem Kassens Statuter er givet Løfte om skal blive Enkens virkelige Indkomst, der ikke ved en Ændring af bemeldte Statuter kan blive stærkt reducerede eller helt ophøre for længere Tid eller altid, noget, som man saavel i som udenfor Etaten desværre har været magtesløs, men destomere ærgerligt Vidne til.

Det maa staa ethvert over Forholdene alvorligt tænkende Menneske klart, at det kun er et Tidsspørgsmaal, hvorlænge Kasser, der er byggede over de nuv. uholdbare Principer, vil kunne svare de indgaaede Forpligtelser.

Man behøver ikke at filosofere over Spørgsmaalet, men kun blandt mangfoldige andre tage to ganske dagligdags Faktorer i Betragtning, nemlig Tidspunktet for en Masseansættelse og en Stagnation i Udvidelse af Bane-nettet og dermed følgende Stagnation i Nyansættelserne, hvilket jo reelt betyder en mindre Tilgang til Kasserne og dermed en Standsning af den Kapitalsfornyelse, der efter det nugældende Princip er en absolut Betingelse for, at Kassen kan opfylde sine Forpligtelser uden at røre ved Grundkapitalen eller Reservefonden, hvis endda en saadan findes. Ved saadanne Masseansættelser, som der ogsaa — og vel ganske særlig — har fundet Sted i Lokomotivpersonalet, vil der naturligvis efter et vist Antal Aar komme en Periode, hvor Enkekassen skal udrede saa store Summer til Enkeforsørgelse, at disse langt overskrider, hvad Medlemmernes Kontingent bringer Kassen i Indtægt, og Krachet er uundgaeligt, thi en væsentlig Forhøjelse af Kontingentet som det eneste Middel til at redde Situationen tør man vel med Sikkerhed gaa ud fra vil de, der til den Tid kaldes de

unge, ikke gaa med til, da disse i saa Tilfælde ikke længere som vi nu formener at kunne se deres Fordel ved Foretagendet og derfor hellere gør Pinen kort og holder sig tilbage, hvad de jo rent menneskeligt set vel ikke heller lastes for.

Derimod kan den nuværende Generation efter at være gjort opmærksom paa Forholdene paadrage sig et ikke ringe Ansvar ved at lade Sagen gaa sin skæve Gang og mene: Det holder nok i vor Tid (hvilket der endda maa sættes et stort ? ved); lad saa dem om Resten, der følger efter!

Dette er et Spørgsmaal, som ogsaa Hustruen maa være med til at bringe den rette Forstaaelse ud af, og navnlig de er stærkt interesserede i Enkepensionssagens formaalstjenlige Løsning, thi disse skal ikke alene i en længere Aarrække være med til at lide Afsavn for de Kroner, der medgaar til Præmiebetalingen (Kontingentet), men netop de og de alene skal bære det eventuelle Tab, om Kassen, naar de som Enker skal til at nyde dens Goder, bliver insolvent og er ude af Stand til at svare sine Forpligtelser.

Hvad det vil sige for Enken — og da navnlig for den unge Enke med Børn, der møder med sine uafviselige Krav til Livet —, naar denne foruden Forsørgeren tillige berøves den Forsørgelse, der maaske i en Aarrække har staaet for Ægtefællerne som en Alderdomstrøst for Enken, kan lettere tænkes end beskrives, navnlig da man ikke er uden Eksempler paa en saadan Kalamitet.

Uniform.

Efter »Vor Stand« har vi tilladt os at optrykke nedenstaaende, som heller ikke vi nænner at forholde vore Læsere:

Det Uniformsraseri, som tilsyneladende kulminerede i Jernbaneetaten sidste Sommer, har i den sidste Tid vist sig hos vore Venner i Postetaten. Det har vrimlet med Indlæg i »Dansk Postblad«, og der findes her som hos os »Dømeokrater«, der ønsker al Uniform didhen, hvor Peberet gror, og værdige Embedsmænd, der kun angriber Uniformen, fordi den ikke er fin nok.

Blandt de mange Indlæg har vi fundet

nedenstaaende af Postassistent R. V. R. Lund, der er saa kvikt skrevet, at vi ikke kan nænne at forholde vore Læsere det.

* * *

Motto: Vil du være en stor Mand, saa tag en sort Frakke paa, og hold Mund.

Jeg beklager oprigtigt, at man i det 20. Aarhundrede skal se »Dansk Postblad« beskæftige sig indgaaende med dette Spørgsmaal — men man misforstaar let Situationen og tror, d'Hrr. Indsendere har Masserne bag sig. Og dog er Forholdet sikkert, at »Exp.«, der rejste Debatten, har Ret, naar han skriver: »Gennemgaaende er der jo ikke megen Lyst til at bære Uniform i det Hele taget«.

Assistenterne har jo ingen Uniform — de er alle Dage bløvede og bliver den Dag i Dag, saavel i København som i Provinserne, benyttede til Indleverings- og til Perrontjeneste, og aldrig nogensinde har jeg hørt, at de savnede en Uniform. Nej, lad os være enige om, at naar der nu tales om Uniform, er det ikke i Samfundets Interesse, den ønskes, men man søger at kæle for den mange Mennesker iboende Forfængelighedstrang. Det er menneskeligt — det er den samme Følelse, som gør sig gældende hos de uciviliserede Folkeslag, naar man ser en Negerfyrste vigtige sig med et Par spraglede Svømmebenklæder, en farvet Skjorte eller en gammel høj Hat.

Der er snart ikke en Linje i de indsendte Artikler, uden at den inderligste Selvgodhed og den mest udprægede Lyst til uddybe Klasseforskellen lyser ud deraf.

Mest karakteristisk og utilsløret er en Artikel i Nr. 3, hvori der kræves Forandring, fordi

1) den nuværende Uniform er uklædelig,
2) det er af Vigtighed, at den daglige Uniform bliver saaledes, at man med Glæde ifører sig samme ogsaa i mindre Selskaber og lignende,

3) en Reform har Betydning for Postmestrene, som ved alle Lejligheder skal repræsentere Etaten, og til hvem der stilles store Fordringer paa alle Omraader — ikke mindst i Smaabyerne.

Naar man drømmer om trekantede Hatte, Kaarde (Guderne maa vide, hvad Kaarde har med en civil Embedsmands Dragt at bestille)

og broderede Guldkanter — ja saa er den nuværende Uniform alt for beskøden, maaske endog uklædelig. Indsenderens Anskuelse om, hvad der er klædeligt, gaar jo i Retning af: jo mere Flitterstads, jo bedre. Men er der ingen Grænse? Er en Guldtrøse paa 2 Tommer mere klædelig end en paa $\frac{1}{2}$ Tomme?

Vil den Uniform, der klæder en slank Person, ogsaa klæde en Tyksak?

Det er et saare indviklet Spørgsmaal, og jeg tror ikke, det løses ved blot stadig at gøre Guldtrøserne højere og ved stadig at sætte flere og flere Egeblade, forgyldte Posthorn m. m. paa.

Men lykkeligvis kan Diskussionen herom opsættes, indtil man er paa det rene med, om man overhovedet ønsker Uniform eller helt ønsker den afskaffet. Og til Løsning af dette Problem yder Punkt 2 og 3 værdifulde Bidrag.

Jeg maa tilstaa, at jeg ikke aner, hvad en Uniform har med mindre Selskaber o. l. at gøre.

Overfor slige Kombinationer staar min Hjerne stille — men jeg forstaar, at det ikke er Tjenestens Tarv, det drejer sig om. Det staar jo enhver frit for — indenfor passende Grænser — at klæde sig, som man vil, udenfor Tjenesten i mindre Selskaber o. l. — m. a. O. man kan komponere sig en Dragt med lige saa mange Egeblade, Stjerner etc., man ønsker sig, men jeg fatter ikke Nødvendigheden af, at alle andre til Tjenestebred skal paanødes den samme Fantasidragt.

Punkt 3 udviser en komplet Misforstaaelse af Situationen eller i det mindste en forældet Opfattelse.

I Enevældens Tid repræsenterede Embedsmændene ved enkelte Lejligheder den enevældige Hersker. Under Højres Regimente var det tilgiveligt, at enkelte Embedsmænd mente sig berettigede til at repræsentere Regeringen.

Nu maa det være gaet op for os Statsfunktionærer, at vi ikke er Fyrstens, ikke er Regeringens, men Folkets Tjenere, og skal derfor nogen eller noget repræsenteres af os, maa det blive Folket. Men de Tider er forbi — uigenkaldelig forbi, haaber jeg — da Statsfunktionærerne var Nuller i spraglede Uniformer, Nuller, der sattes bagved Eneren — den

enevældige Fyrste eller Regeringen — for at stive denne af.

En Statsfunktionær er nu en fri Borger i et forholdsvis frit Land, han er som organiseret ikke underkastet Enkeltmands Luner, men i direkte Rapport til og havende Føling med Landets øvrige Befolkning.

Uniformen er Symbolet paa Uselvstændighed, og derfor vil jeg opfordre alle frisindede Statsfunktionærer til af al Magt og med alle Midler at arbejde paa dens Afskaffelse.

Vi vil være Mennesker, og vi vil have vort Menneskeværd respekteret efter vort Arbejde for Samfundet. Vi vil ikke regnes for højere eller lavere Væsener, eftersom vi har fjorten Egeblade paa Huen eller hundrede og sytten. Saa ubetydelig og intetsigende Sagen end ser ud, har den vidtrækkende Betydning. Kravet fra vor Forening skal ikke lyde: »Skaf os Maskeradedragter« og »Skab mere Klasseforskelle« — men derimod: »Giv os de bedst mulige Livsvilkaar«. Og vi skal ikke lade os byde Sten for Brød — det er hverken Samfundet eller vi tjent med.

Meddelelser fra Afdelingerne.

Fredericia Afdeling

afholdt ekstraordinær Generalforsamling Lørdag den 2. April for at vælge en ny Formand i Stedet for Lokomotivfører H. Soele, der paa Grund af Bytning til Glyngøre saa sig nødsaget til at nedlægge sit Mandat.

Lokomotivfører N. C. Nielsen, Fredericia, valgtes til Formand for Afdelingen.

Enighed.

Et vistnok enestaaende Tilfælde af Enighed kan Fredericia Depot opvise, idet samtlige Lokomotivførere og Lokomotivfyrbødere i Fredericia, grupperede om deres afholdte Lokomotivformand, P. Nissen, er bleven fotograferede paa et større Gruppebillede, paa hvilket der ogsaa er anbragt en K-Maskine og en G-Maskine samt to Rangermaskiner. Billedet, der er meget smukt udført af Fotograf

L. Lippert i Fredericia, kan erholdes i to Størrelser.

Forskelligt.

Det Udvalg, der er nedsat angaaende den sjællandske Midtbane, har holdt et Møde i København og vedtaget at indgaa til Regering og Rigsdag med et Andragende om saa hurtigt som muligt at fremme Sagen.

Det er efter Forlydende Mening, at Banen skal udgaa fra Frederikssund og derfra føres over Ringsted og Næstved til Karrebækminde, ialt en Længde af 96,23 Kilometer. Der tænkes anlagt 24 Stationer.

Driften er baseret paa Elektricitet, og Planerne er udarbejdede med den elektriske Bane langs Comosøen som Forbillede.

Udgifterne ved Anlægget er anslaaet til 3,242 Kr. pr. Banekilometer.

* * *

En interessant Meddelelse er fornylig udgaaet paa Foranledning af Stadsøvrigheden i Toronto. Som bekendt omsættes en Del af Niagaravandfaldets Energi til Elektricitet ved Hjælp af Turbiner; dets nyttige Energi er beregnet til 5,400,000 Hestes Kraft. Størrelsen af bestaaende og under Udførelse værende Anlæg paa den amerikanske og kanadiske Side af Faldet er 675,000 Hestes Kraft eller 12 $\frac{1}{2}$ pCt. af Faldets nyttige Kraft. Af ovenstaaende udvikler kanadiske Elektricitetsværker 375,000 Hestes Kraft, hvilket foreløbig vil være tilstrækkeligt til Forbruget. Toronto alene forbruger 30,000 H. K. Den nuværende Gennemsnitspris til Forbrugerne i Ontario er pr. H. K. 126 Kr. pr. Aar. Det vil kunne leveres fra Niagarafaldet for en Maksimumspris af 54 Kr.

* * *

Med den sidste Tids rystende Jernbaneulykker i Erindring har man indset Nødvendigheden af en kritisk Undersøgelse af Maaderne, paa hvilken de amerikanske Baner ledes. Disse Henstillinger, som Handelskommissionen for Mellestationer lægger til Grund i sin Aarsberetning, illustrerer bedst den tvingende Nødvendighed af energiske Foranstaltninger

til Afværgelse af disse Ulykker. Tabet af Menneskeliv og Gods ved Sammenstød er den mest fremherskende Kendsgerning i sidste Aars Beretning over Ulykker. Ser man i Aarets Løb tilbage paa Kollisioner i de forenede Stater, har de naaet det enorme Tal af 5,219, indbefattet 10 Tilfælde, der ialt forårsagede 104 Døde. Denne frygtindgydende Meddelelse vilde være tilstrækkelig til at indlede en indgaaende Undersøgelse, selv hvis den var enestaaende; men desto værre er den paa ingen Maade usædvanlig. »Disse Uheld,« siger Beretningen, »er vel egnede til Undersøgelse, hvilket ikke hidtil har været tilstrækkelig overvejet af noget Regeringsdepartement, ejheller af de forenede Stater, og der er dog tvingende Nødvendighed for saadanne Overvejelser.«

Ifølge Meddelelser fra Præsident Roosevelt henledes Opmærksomheden paa det ønskelige i den foreliggende Lov med Hensyn til Benyttelsen af særlige Sikkerhedsforanstaltninger paa Jernbaner. I de fleste europæiske Lande findes Lovbestemmelser, der foreskriver Brugen af Bloksystemet, og omtalte Kommission anbefaler derfor Indførelse af lignende Lovbestemmelser i Amerika.

PERSONALIA.

Bytning.

Lokomotivfører H. Soele, Fredericia, og Lokomotivfører N. C. Nielsen, Glyngøre, har fra 1. April byttet Opholdssted.

Paa Grund af overvældende Arbejde for Redaktøren i sin Egenskab af Sekretær har det ikke været muligt at ssa nærværende Numer af »Lokomotivtidende« færdig i rette Tid. Derfor den lille Forsinkelse.

BEKENDTGØRELSER.

Kristeligt Møde for Jernbanemænd

afholdes — vil Gud —

i Horsens Søndag den 24. April 1904.

- Kl. 10 Fm.: Gudstjeneste med Altergang ved Sognepræst O. Olesen.
- » 2 Em.: Forhandlingsmøde i Stefanshjemmet. Emne: »Maal og Midler«. Stationsforstander Thuren Jensen indleder.
- » 8 Em.: Offentligt Møde. Flere Jernbanemænd taler.

Det henstilles at møde i Uniform.
Alle Jernbanemænd og deres Hustruer indbydes venligst.

P. U. V.:

D. F. E. Eriksen, Stationsforstander.
V. E. A. Busch, Trafikassistent.

Danske Jernbanefunktionærers Livsforsikrings- samt Laane- og Understøttelsesforening

tegner alle Arter af Forsikringer ved sine **Inspektører og Tillidsmænd.**

Overskudet uddeles ved Jule- og Paasketid som Laan eller Understøttelser til Medlemmer i Henhold til Lovens § 8.

Anmodning om Blanket til Laanebegæring, vedlagt Svarporto, tilstilles Formanden,

N. V. Jacobsen, Konduktør,
Lyøvej 3, 4, Købhvn. F.

Udgaar 2 Gange maanedlig. Abonnementsprisen er 1 Kr. halvaarlig. Avertissementsprisen er paa Omslagets 1ste Side 15 Ø. og paa Omslagets andre Sider 12 Ø. pr. mm. Plads i Spaltebredden halvaarlig.

Spaltebredden er 58 mm

Samtlige paa Omslaget tegnede Annoncer ere staaende mindst 1/2 Aar.

1 Slutningen af Teksten optages Annoncer til en Pris af 10 Øre pr. Petitolinie eller dens Plads, med Fradrag af 20 pCt. for staaende Annoncer.

Telefon 123.

Ekspedition: Gothersgade Nr 29, 1. S., Fredericia.

Telefon 123.